

זמן יורד הקדוש ברוך הוא בכל
אותיותיו שהסתלקו בגלות. זהו
שפתוב אני יהו"ה הוא שמי
וכבודי לאחר לא אתן כו'.

תקון עשרים, ואחד ועשרים
בראשית ברא אלהים, אלהים
מ"י אל"ה, עליו נאמר שאו מרום
עיניכם וראו מ"י ברא אל"ה.
בראשית, ירדו שם שני זקנים,
ואומרים התעסקנו כמה
שהייתם, ואנו לא היינו (ולא היינו),
וזה ב', שני ראשית.

הנה הזמן העליון ירד ביניהם.
אמר: הרי אנו אחד ושלוש היינו,
וכעת אנו אחד, אלהים ודאי,
מ"י ברא אל"ה, מי ברא באלו
השלוש, והיא רביעית ושביעית
(תחמישית) ותשיעית).

בראשית הם ששה זקנים, ומי
הם? את השמים ואת הארץ, הרי
אנו שבעה, ושלושה גנוזים
עליהם.

בשבעת הזקנים הללו ובת, שבת
יחידה כנגדם שבעה, ומשום זה
הרי אנו שבעה שבועות, עלם
אחד היה מזנב אחריהם.

ואלו הזקנים פגשו את המנורה
הקדושה וחבריו, אמרו לו: רבי
רבי, אתה וחברך מצאתם עלם
אחד שהוא בדרך מזנב אחרים?
אמר להם: פגשנו מחנות רבים
שהיו באים מהקרוב של הנחש,
והם מחנות המלאכים שיורדים
מזורים לקבל התפלות, מצד של
חמשים האותיות שבהן מיחדים
ישראל בכל יום, שבהם וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים,
שהמלאכים שיורדים לערוך
הקרוב, שממנים על תפלות, כלם
היו יורדים (עולים) בתקף הגבורה,

וכמה חילין דיליה דקא

הוא דכתוב (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי
וכבודי לאחר לא אתן וכו'. (דף מב ע"ב).

תקונא עשרין, וחד ועשרין
בראשית ברא אלהים, אלהים מ"י אל"ה,
עליה אתמר (ישעיהו מ כו) שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אל"ה.

בראשית, נחתו תמן תרין סבין, ואמרין
אתעסקנא כמה דהויתון ואנן לא
הוינן (נ"א ולא הוינן), ודא ב' תרין ראשית.

הא סבא עלאה קא נחית ביניהו, אמר הא
אנן חד, ותלת הוינן וכען אנן חד,
אלהים ודאי מ"י ברא אלה, מ"י ברא באלין
תלת, ואיהי רביעאה, ושביעאה, (ס"א
וחמשאה), (וס"א ותשיעאה).

בראשית אינון שית סבין, ומאן נינהו את
השמים, ואת הארץ, הא אנן שבעה
ותלת גניזין עלייהו.

באלין שבעה סבין ובת שבת יחידה לקבליהו
שבעה, ובגין דא הא אנן שבעה
שבועות, חד עולימא הוה מזנב אפתייהו.

וארין סבין אערעו כבוצינא קדישא וחברוי,
אמרו ליה רבי רבי, אנת וחברך
אשפחתון חד עולימא דאיהו בארחא מזנב
אפתייכו.

אמר לון, אערענא במשריין סגי אין דהו קא
אתיין מקרבא דחויא, ואנון משריין
דמלאכין דנחתין מזרזן לקבלא צלותין,
מסטרא דחמשין אתוון דמיחדין ישראל בכל
יומא, דבהון וחמושים עלו בני ישראל מארץ
מצרים (שמות יג יט), דמלאכין דנחתין לאגחא
קרבא, דקא ממנן על צלותין, פלהו הוה נחתין
(ס"א סלקין) בתוקפא דגבורה, פד נצחין לחויא,

כשִׁמְנָצִיחִים אֶת הַנֶּחֱשׁ, וְכַמָּה חִילוֹת שְׁלוֹ שְׂרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם, בְּכַמָּה חֻטָּאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהֵם בְּעֵלֵי תַפְלוֹת, וּמִסְתַּכְּלִים בְּשֵׁם יְהוָה שֶׁהִיא בִּינָה, שְׂיִוְרְדַת עֲלֵיהֶם בְּתַקְףָּהּ הַגְּבוּרָה, כִּלְסֵם נוֹפְלִים מִקִּיּוּמָם, וּמִתְקַנְּסִים בָּהֶם סוּס וְרִכְבוֹ רִמָּה בָּיָם, זֶה יָם, נ' שְׁעָרֵי בִּינָה, חֲמֵשִׁים הָאוֹתוּת שֶׁל קָרִיאַת שְׁמַע.

אָמְרוּ לוֹ וְלַחֲבָרִים: הִזֵּה לָכֶם לְעֵינַי לְהִסְתַּפֵּל אַחַר אוֹתוֹ שְׁמִזְנֵב אַחַר הַתַּפְלוֹת שֶׁל אוֹתָם שֶׁהֵם חֲלָשׁוֹת, וְאֵין לָהֶן רְשׁוֹת לְעֵלוֹת עִם הָאֲחֵרוֹת וּלְפָרֹחַ עִמָּן לְמַעֲלָה, וּבִשְׂבִיל אוֹתָן תַּפְלוֹת הַחֲלָשׁוֹת, נֶאֱמַר וַיִּזְנֵב בָּךְ כָּל הַנְּחֻשָׁלִים אַחֲרֶיךָ, שְׁנַעַר קָטָן נוֹהֵג בָּם.

שְׂאֵרוֹ הַעֲשׂוֹר עוֹלִים בְּיוֹד ה"א וְא"ו ה"י, וְלִכְל אֶחָד יֵשׁ אֶת תַּפְלוֹתוֹ, וְאֵם חֶסֶר אֶחָד מֵהֶם, אֶפְלוֹ אַחֲרוֹן, לֹא עוֹלָה תַּפְלָה שְׁלוֹ עִמוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עֲנִי, וְאֵין לוֹ רְשׁוֹת לְהַעֲלוֹת תַּפְלוֹת עִם הָאֲחֵרִים, כָּל הַתַּפְלוֹת מִתְעַכְּבוֹת לְעֵלוֹת, עַד שְׂאוֹתָהּ תַּפְלָה שֶׁל הָעֲנִי עוֹלָה, וּמִשּׁוּם זֶה תַּפְלָה לְעֲנִי כִי יַעֲטֶף, שֶׁפֶלֶם מִתְעַטְטֹפֹת בְּגָלְלָהּ, עַד שֶׁהִיא עוֹלָה עִמָּהֶם, שְׂאֵין פְּרוּדָה בָּהּ מֵהֶם.

וְהַתַּפְלוֹת הָעֲנִי הִיא שְׂכִינָה, מִי הָעֲנִי? זֶה צְדִיק, וְהַתַּפְלָה הַזֹּאת נִקְרָאת עֶקֶב אֵל הַתַּפְלוֹת הָאֲחֵרוֹת, וּבְגָלְלָהּ נֶאֱמַר אֶפְלוֹ נֶחֱשׁ פְּרוּף עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֵף עַל גֵּב שֶׁסוֹכֵב אֶת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת שֶׁהִיא הַקּוֹץ שֶׁל אוֹת ד', בְּכַמָּה חֻטָּאִים לְלַמֵּד קִטְגוֹרִיא עַל בְּנֵי הַשְּׂכִינָה, לֹא יִפְסִיק אֶת אוֹתָהּ נִקְדָּה, שְׂאֵם יִפְסִיק, בְּגָלְלוֹ מִסְתַּלֵּק הַקּוֹץ מִן ד' מִן אֶחָד, וְנִשְׁאָר אַחַר, שֶׁהוּא נֶחֱשׁ פְּרוּף בְּעֶקְבוֹ, שֶׁבְּגָלְלָהּ הַנֶּחֱשׁ לֹא יִפְסִיק, וְלֹא מִסְתַּלֵּק הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד'

רְדָפִין אַבְתְּרִייהוּ, בְּכַמָּה חוֹבִין דִּישְׂרָאֵל, וְאֵינוֹן מְאִרֵי צְלוֹתִין, וּמִסְתַּפְּלִין בְּשֵׁם יְהוָה דְּאִיהֵי בִּינָה, דְּנַחְתָּא עֲלֵיהוּ בְּתוֹקְפָא דְּגְבוּרָה, כְּלָהוּ נְפִלִין מִקִּיּוּמֵיהוּ, וְאִתְקַיְּיִם בְּהוּ סוּס וְרִכְבוֹ רִמָּה בָּיָם (שם טו א), דָּא יָם נ' שְׁעָרֵי בִּינָה, חֲמֵשִׁין אֲתוּוֹן דְּקָרִיאַת שְׁמַע.

אָמְרוּ לֵיהּ וְלַחֲבָרִיא הָוּה לָכוּ לְעֵינָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּתַר הַהוּא דְּמִזְנֵב בְּתַר צְלוֹתִין דְּאֵינוֹן חֲלָשִׁין, וְלִית לוֹן רְשׁוֹ לְסִלְקָא עִם אַחֲרָנִין וּלְפָרְחָא עִמָּהוֹן לְעֵילָא, וּבְגִין אֵינוֹן צְלוֹתִין חֲלָשִׁין אֲתַמַּר (דְּבָרִים כה יח) וַיִּזְנֵב בָּךְ כָּל הַנְּחֻשָׁלִים אַחֲרֶיךָ, (ישעיה יא ו) דְּנַעַר קָטָן נוֹהֵג בָּם.

דְּאֵיִן עֲשׂוֹר סְלִקִין בְּיוֹד ה"א וְא"ו ה"י, וְכָל חַד אֵית לֵיהּ צְלוֹתִיה, וְאֵם חֶסֶר חַד מִנֵּיהּוּ אֶפְלוֹ בְּתַרְאָה, לֹא סְלִיק צְלוֹתָא דִּילֵיהּ עִמֵּיהּ, בְּגִין דְּאִיהּ עֲנִיא, וְלִית לֵיהּ רְשׁוֹ לְסִלְקָא צְלוֹתִיה עִם אַחֲרָנִין, כְּלָהוּ צְלוֹתִין מִתְעַכְּבֵן לְסִלְקָא, עַד דְּהִיא צְלוֹתָא דְּעֲנִיא סְלִיקַת, וּבְגִין דָּא תַּפְלָה לְעֲנִי כִי יַעֲטוּף (תהלים קב א), דְּכִלְהוּ מִתְעַטְטִין בְּגִינָה, עַד דְּאִיהֵי סְלִקָא עִמָּהוֹן, דְּלִית פְּרוּדָא בָּהּ מִנֵּיהּוּ.

וְצְלוֹתָא דְּעֲנִי אִיהּוּ שְׂכִינְתָּא, מָאן עֲנִי דָא צְדִיק, וְהֵאֵי צְלוֹתָא אֲתַקְרִיאַת עֶקֶב לְגַבֵּי צְלוֹתִין אַחֲרָנִין, וּבְגִינָה אֲתַמַּר אֶפְלוֹ נֶחֱשׁ פְּרוּף עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֵף עַל גֵּב דְּסַחִיר לָהּ לְהֵאֵי נִקְוֹדָה דְּאִיהֵי קוֹצָא דְּאוֹת ד', בְּכַמָּה חוֹבִין לְאוּלְפָא קִטְיִגוֹרָא עַל בְּנוֹי דְּשְׂכִינְתָּא, לֹא יִפְסִיק לְהֵאֵי נִקְוֹדָה, דָּאֵם יִפְסִיק, בְּגִינָה אֲסִתְּלַק קוֹצָא מִן ד' מִן אֶחָד, וְאֲשַׁתָּאר אַחַר, דְּאִיהּוּ נֶחֱשׁ פְּרוּף בְּעֶקְבוֹ, דְּבְגִין חוּצָא לֹא יִפְסִיק, וְלֹא אֲסִתְּלַק קוֹצָא דְּאוֹת ד' מִן אֶחָד, אֲבָל בְּגִין עֶקֶב אֲסִתְּלַק,